

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/284/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118372880
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:6118372880.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Bodnárovej a členiek senátu JUDr. Táne Veščičikovej a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom v Bratislave, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692, zast. Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom v Bratislave, Martinčekova 13 proti žalovanému: B. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. M., N. XXX, o zaplatenie 779,01 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 4Csp/61/2019-80 z 11.6.2019

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok v napadnutej časti vo výroku o trovách konania.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 352,94 eur, úrok z omeškania 9% ročne zo sumy 352,94 eur od 9.12.2014 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na ich náhradu právo.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou žalobca žiadal o vydanie platobného rozkazu v rámci upomínacieho konania, ktorým bude uložená žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 779,01 eur, úroky z omeškania vo výške 9% p.a. zo sumy 779,01 eur od 9.12.2014 do zaplatenia, zmluvné úroky 23% p.a. zo sumy 779,01 eur od 9.12.2014 do zaplatenia a náhrada trov konania.

3. Vychádzal zo zistenia, že žalobca na základe výzvy Okresného súdu Banská Bystrica v súlade s § 8 zák. č. 387/2016 Z.z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov súhlasil 25.1.2019 s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýkal, t.j. v časti istiny vo výške 352,94 eur a v časti úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 352,94 eur od 9.12.2014 do zaplatenia. Po vydaní platobného rozkazu, v časti ktorej sa rozpor netýkal, po upovedomení o tom, že žalovanému nebolo možné doručiť platobný rozkaz do vlastných rúk, žalobca na výzvu súdu navrhol, aby súd postúpil vec súdu príslušnému na jej prejednanie podľa C.s.p. Na základe návrhu Okresný súd Banská Bystrica 3.5.2019 postúpil predmetnú vec Okresnému súdu Rožňava na jej prejednanie ako súdu príslušnému. Zverejnením oznámenia dňa 23.5.2019 v súlade s § 116 ods. 1, 2, 3 a § 106 ods. 3 C.s.p., bolo oznámenie o podanej žalobe žalovanému doručené 7.6.2019. Z vykonaného dokazovania mal za preukázaný skutkový stav tak, ako ho tvrdil žalobca, t.j., že právny predchodca žalobcu - Poštová banka, a.s. a žalovaný uzatvorili dňa 05.09.2016 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na základe tejto úverovej zmluvy žalobca poskytol žalovanému úver v celkovej výške 50 000,00 Sk (1 659,70 eur) a žalovaný sa zaviazal tento úver vrátiť v 60. mesačných splátkach po 1 500,00 Sk (49,79 eur) s dátumom prvej platby do 17.10.2006 a každej ďalšej platby k 17. dňu v mesiaci. RPMN činila 26,18 %.

4. Po právnom posúdení veci podľa § 497, § 499 Obch. zák., § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, 2 OZ, § 2 písm. b/, § 3 ods. 1, 3 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 566 ods. 1, 2 OZ, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu, ktorý mal preukázaný tak ako ho tvrdil žalobca, t.j. že právny predchodca žalobcu Poštová banka a.s. a žalovaný uzatvorili 5.9.2006 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na základe tejto úverovej zmluvy žalobca poskytol žalovanému úver v celkovej výške 50.000,00 Sk (1.659,70 eur) a žalovaný sa zaviazal tento úver vrátiť v 60 mesačných splátkach po 1.500,00 Sk (49,79 eur) s dátumom prvej platby do 17.10.2006 a každej ďalšej platby k 17. dňu v mesiaci, RPMN bola vyčíslená na 26,18%, konštatoval, že záväzok žalovaného, ktorý vznikol z úverovej zmluvy, ktorá síce predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah, posúdil súčasne ako zmluvu spotrebiteľskú, keďže spotrebiteľské zmluvy nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia OZ je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok NS SR sp.zn. 3MCdo/14/2014 z 21.4.2015. Žalobu na základe vykonaného dokazovania považoval za dôvodnú iba sčasti. Zo skutkového tvrdenia žalobcu nepopretého žalovaným mal za preukázané, že došlo k uzavretiu úverovej zmluvy 5.9.2006 medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu. Žalovaný si svoje povinnosti vyplývajúce z uzavretej úverovej zmluvy neplnil, preto právny predchodca žalobcu 11.12.2010 predčasne zosplatnil úver a žalovaného vyzval na úhradu sumy zosplatneného úveru vo výške 779,01 eur. Žalovaný na úhradu spotrebiteľského úveru vo výške 1.659,70 eur uhradil iba jeho časť. Zo žalobcom predložených listín vyplýva, že žalovaný realizoval čiastočné platby po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru v celkovej výške 725,85 eur. Uzavrel, že zo žalobcom predloženého „Aktuálneho stavu úveru“ je zrejmé, že uvedené platby vo výške 299,78 eur boli započítané na istinu a zvyšok úhrad bol započítaný na poplatky a na úroky. S poukazom na ust. § 566 ods. 2 OZ tak platby vo výške 426,07 eur uskutočnené žalovaným po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru (po 11.12.2010) neboli započítané v zmysle zákona, pričom súd nemal preukázané, že by dlžník (žalovaný) určil poradie, v akom sa čiastočné plnenia budú započítavať tak, ako ich započítal žalobca, teda najprv na príslušenstvo pohľadávky, pretože spotrebiteľ má oprávnený záujem na prednostnom splnení predpísaných splátok a vždy prioritne na istinu. Z daného dôvodu priznal žalobcovi sumu 352,94 eur titulom istiny. Taktiež súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9,00% ročne zo sumy 352,94 eur od 9.12.2014 do zaplatenia, ku ktorému dňu už žalovaný bol v omeškaní s plnením dlhu. Žalobcom uplatnený úrok z omeškania je v súlade s § 517 ods. 1, 2 OZ a ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995Z. z.

5. V časti o zaplatenie zmluvného úroku vo výške 23% ročne zo sumy 779,01 eur považoval žalobu za nedôvodnú majúc za to, že žalobca má nárok na zmluvný úrok len do času účinkov vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru.

6. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 C.s.p.

7. Rozsudok vo výroku o trovách konania napadol včas podaným odvolaním žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/, h/ C.s.p. Žiadal rozsudok vo výroku o trovách konania zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne priznať mu náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% a zaviazat' ho aj na náhradu trov odvolacieho konania. Záver súdu o čiastočnom úspechu oboch strán v konaní nepovažoval za správny. Poukázal na to, že si uplatnil žalovaný nárok v upomínacom konaní podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu, v ktorom žiadal, aby žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť istinu vo výške 779,01 eur s úrokom vo výške 23% ročne zo sumy 779,01 eur od 9.12.2014 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 779,01 eur od 9.12.2014 do zaplatenia. Upomínací súd považoval časť uplatneného nároku za v rozpore s právnymi predpismi, preto ho v zmysle § 8 ods. 1 zák. č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní vyzval, aby uviedol, či súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor s právnymi predpismi netýka. S vydaním platobného rozkazu, v časti ktorej sa rozpor netýka súhlasil. Poukazujúc na ust. § 8 ods. 1 druhá veta konštatoval, že ním udelený súhlas s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýka mal zákonný dôsledok čiastočného späťvzatia žaloby a zastavení konania v tejto časti. Platobný rozkaz bol vydaný na istinu vo výške 352,94 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 352,94 eur od 9.12.2014 do zaplatenia. Z dôvodu nemožnosti doručenia platobného rozkazu žalovanému do vlastných rúk vec bola postúpená Okresnému súdu Rožňava. Tento rozhodoval o návrhu v rozsahu, v akom sa rozhodovalo o vydaní platobného rozkazu v upomínacom konaní, teda v rozsahu istiny vo výške 352,94 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% z istiny od 9.12.2014 do zaplatenia. Súd v napadnutom rozhodnutí žalobe vyhovel v celom rozsahu. Poukazujúc na ust. § 255

ods. 1 C.s.p. konštatoval, že bol v konaní plne úspešný, nakoľko mu bola v konaní priznaná celá žalovaná suma. Pôvodne žalovaná vyššia suma v upomínacom konaní bola ním vzatá späť a v konaní pred Okresným súdom Topoľčany žiadal priznať iba sumu, ktorá mu bola súdom priznaná vo výroku napadnutého rozhodnutia. Mal preto za to, že má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

8. Opis odvolania bol doručovaný žalovanému na adresu trvalého bydliska, adresát si zásielku v odbernej lehote neprevzal, zásielka bola uložená na pošte 16.8.2019.

9. Rozsudok vo výroku, ktorým bolo žalobe vyhovené nebol napadnutý odvolaním, stal sa právoplatným. Odvolaním napadnutý bol iba výrok o trovách konania, ktorý sa stal predmetom odvolacieho prieskumu (ďalej len „rozsudok“).

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v rozsahu danom v ust. § 379 a § 380 C.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

11. Súd prvej inštancie správne vec posúdil, preto odvolací súd rozsudok vo výroku o trovách konania ako vecne správny, v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

12. Podstatou odvolacích námietok bolo tvrdenie žalobcu, že v konaní bol plne úspešný, preto nesprávne postupoval súd prvej inštancie, pokiaľ o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že v konaní podľa záveru súdu bol úspešný iba čiastočne.

13. Odvolací súd sa nestotožňuje s týmto tvrdením.

14. Z obsahu spisu a medzi stranami nie je spornou skutočnosť, že žalobca sa pôvodnou žalobou podanou v rámci upomínacieho konania domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by žalovaný bol zaviazaný zaplatiť mu istinu 779,01 eur, úroky z omeškania 9% p.a. zo sumy 779,01 eur od 9.12.2014 do zaplataenia, zmluvné úroky 23% p.a. zo sumy 779,01 eur od 9.12.2014 do zaplataenia a náhrady trov konania. Na výzvu súdu vydanú v súlade s § 8 zák. č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov žalobca súhlasil s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýkal, t.j. v časti o zaplataenie sumy 352,92 eur a úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 352,94 eur od 9.12.2014 do zaplataenia. Vychádzajúc z § 8 cit. zák. veta druhá v časti prevyšujúcej, t.j. v časti o zaplataenie 426,07 eur s úrokom z omeškania 9% ročne od 9.12.2014 a o zaplataenie zmluvného úroku 23% ročne zo sumy 779,01 eur od 9.12.2014 do zaplataenia platí, že v tejto časti zobral návrh späť a konanie sa v tejto časti zastavilo, o čom nebolo vydávané rozhodnutie.

15. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

16. Ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vychádza pri náhrade trov konania zo zásady procesného zavinenia, ktoré je aplikačne bezproblémovou zásadou.

17. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Pokiaľ žalobca žalobu musel zobrať späť pre správanie sa žalovaného, spočívajúce napríklad v úhrade žalovanej sumy po začatí konania, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania.

18. Ak by žalobca žalobu zobral späť bez udania dôvodu, alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda nemožno vyčítať procesné zavinenie žalovaného, znáša trovy konania žalovaného žalobca.

19. V prejednávanej veci k späťvzatíu žaloby na základe oznámenia žalobcu, že súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýkal.

20. Ani z obsahu spisu nevyplýva, že by dôvodom späťvzatia žaloby bolo správanie sa žalovaného.

21. Pre účely ustanovenia § 256 CSP zavinenie je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska a nie podľa hmotného práva z dôvodu, že v opačnom prípade by išlo o posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku vo veci samej.

22. Ak teda žalobca zobral žalobu späť, v zásade platí, že zaviniť zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť trovy konania protistrane.

23. Pokiaľ súd v zmysle § 145 ods. 3 C.s.p. o zastavení časti konania nerozhoduje, viaže sa rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania na iný výrok, ktorým sa konanie končí. Pri späťvzatí časti žaloby pred jej doručením žalovanému možno napriek formálnej aplikácii princípu procesnej zodpovednosti za zavinenie iba zriedkavo predpokladať vznik trov na strane žalovaného, ktorých náhrada by bola opodstatnená z hľadiska § 251 C.s.p. (Civilný sporový poriadok, Komentár, doc. JUDr. Marián Štefček, PhD., doc. JUDr. Svetlana Ficová, CSc. a kol., 2016, Nakladateľstvo: C.H. Beck, § 145, str. 538).

24. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd mal za to, že pri rozhodovaní o trovách konania súd pri posudzovaní miery úspechu strany v spore musí zohľadniť aj čiastočné späťvzatie žaloby, t.j. vychádza z pôvodne uplatneného nároku, nie iba z nároku, ktorý bol postúpený miestne príslušnému súdu prvej inštancie súdom konajúcim v upomínanom konaní.

25. V časti o zaplatenie 352,94 eur a úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 352,94 eur od 9.12.2014 do zaplatenia bolo žalobe vyhovené. V tejto časti uplatneného nároku je potrebné o trovách konania rozhodnúť podľa § 255 ods. 2 C.s.p. lebo žalobca bol v konaní úspešný iba čiastočne napriek tomu, že súd rozhodoval iba o tejto časti pôvodnej žaloby. Žalobca bol teda úspešný v rozsahu menej než jedna polovica v pomere k uplatnenému nároku.

26. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

27. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. V odvolacom konaní žalobca nebol úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov konania. Žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný preukázateľné trovy konania nevznikli, preto odvolací súd stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

28. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).